

DEANNA DURBIN
Universal Artisti

SAYI: 6

CİLT:

25
Krs.

● Metro-Goldwyn-Mayer Şirketi 1313 üncü filmi olan «Cry Havoc» u 13 artistle ve mayısın 13 ünde çevirmeğe başladı. Mr. Samuel Goldwyn 13 ler bu kadar çok olunca şaşırırlar da insanlara fenalık yerine iyilik yaparlar fikrinde imiş!

● «Madame Curie» filminde rolü bulunan sevimli ihtiyar artist May Whitty «İngiliz ordusuna yardım kurumu» nun Cenubi Kaliforniya fahri reisi olarak seçildi.

● «Mrs. Miniver» isimli filmi film akademisinin mükafatını kazandıktan beri Greer Garson'a o kadar çok mektup yağmaya başladı ki zavallı artist dışından, turnağundan arttırdığı paralarla yeniden üç kâtip daha tuttu, mektuplara cevap yazdırıyor.

● San Fransisco'nun meşhur yangınından önceki hayatına dair hazırlanan bir filmde baş rolü Lana Turner'e vermek istiyorlar. Artist, renkli olarak yapılacak olan bu filmde yeni bir saç rengi ile ortaya çıkmayı düşünüyormuş.

● Metro-Goldwyn-Mayer'in altı yaşındaki yeni yıldızığı Margaret O'Brien ikinci filmindeki muvaffakiyetinden sonra stüdyo ile yeni bir mukavele yaptı ve mevzuu Oscar Wilde'in meşhur hikâyesinden alınan «Carterville hortlağı» isimli filmde rol aldı.

● Sessiz film zamanının meşhur komedi artistlerinden Snub Pollard yeniden Hollywood'a geldi ve «Amerika» isimli film için Metro ile bir kontrat imzaladı.

● Hayvanlara pek düşkün olan Hedy Lamarr'ın şimdi bir papağanı var. Artist, kuşu bazan stüdyoya da getiriyor. Fakat rejisörler, papağanın ikide bir «Hedy!» diye bağırmasından şikâyete başladılar. Papağana yol göründü demek!

● Hedy Lamarr'la kocası John Loder balayı için vakit bulamıyorlar. Çünkü Hedy, William Powell'le çevirmekte olduğu «Heavenly Body» isimli filmi bitirir bitirmez, kocası «Passage to Illinois» isimli bir filme başladı. Ondan sonra Hedy de başka bir filme başlarsa yeni evliler galiba kıyamete kadar bulayı seyahatine çıkamayacak-

lar. Allah vere de o zamana kadar ayrılmasalar!

● Oscar Wilde'in meşhur eserinden sinemaya çekilmeğe başlanan Dorian Gray'in portresi» nde ressam rolünü Herbert Marshall aldı.

● Robert Taylor askere giderken sivil elbiselerini arkadaşı Arnold Griffen'e bıraktı. Şimdi Arnold Hollywood caddelerinde Taylor'un o şık elbiselerini fiyaka satıyor.

● «Broadway Rhythm» isimli filmde George Murphy ilk defa olarak bıyıklı görünecek. Bunun sebebini sorulara artist şöyle cevap veriyor:

«Bıyığı süs diye değil, maske olarak takıyorum!».

Bu kadar büyük bir maske altında George Murphy'yi acaba kim tanıyabilir dersiniz?

● Böyle gidecek olursa bir gün gelecek, dans hocası kalmayacak. Çünkü Greta Garbo'ya «İki yüzlü kadın» da rol öğretmek üzere New York'tan getirtilen Robert Alton filmde rol almış ve artist olup çıkmıştı. Şimdi de diğer meşhur bir dans hocası olan Jane Hale Metro'nun «Broadway Rhythm» isimli filminde rol alıyor.

● Hâkim Hardy filmlerinde Mickey Rooney'nin annesi olarak gördüğümüz Fay Holden evlenmesinin yirmi dokuzuncu yıldönümünü kutladı.

● Annabella Fransa işgalden kurtuluncuya kadar oğara içmemeğe and etti.

● George Montgomery'ye kimse Gorgio diye seslenmeğe cesaret edemiyor. Bunun sebebi sadece George'un kendisine böyle hitap edilmesinden hoşlanmaması değil, aynı zamanda artistin 1.81 boyunda, yumruğu kuvvetli «sıkı» bir delikanlı olmasıdır.

● İngiliz edebiyatının en klâsik eserlerinden biri olan, Charlotte Bronte'nin «Jane Eyre» isimli romanı, baş rollerde Joan Fontaine ve Orson Welles olmak üzere, filme çekilmiştir.

● Sonja Henle «Kış vakti» ismiyle çevirmekte olduğu filmde ilk defa olarak şarkı söyleyecektir. Bu işe kendisini cazband şefi Woody Herman kandırmıştır. Fakat Sonja şimdi endişede: «İyi şarkı söylediğimi görürlerse ayaklarından patenleri alırlar, beni sporcu artistlikten çıkarıp şarkıcı artist yaparlar diye korkuyorum.» diyor.

● «Swing Kralı» adı ile meşhur Benny Goodman'ın bir kız çocuğu dünyaya geldi. Çocuğa teyzesinin adını verecek Rachel ismini taktılar.

● «THE NIGHT IS ENDING = Gece Sona Eriyor» isimli yeni bir filmde baş rolü oynayan Ann Baxter bütün

Sevgili okuyucular,

İkinci sayımızda başlayan «Kimi Kime Yakıştırıyorsunuz?» müsabakamız, bu sayıda sunduğumuz dört artist resmiyle sona erdi. Şimdi siz, size sunumuz olduğumuz yirmi artistten çiftler yapacaksınız. Çift yaparken yalnız kendi zevkinizi dinleyiniz. Başka hiçbir tesir altında kalmamıza çalışınız. Biz, bu artistleri birbirlerine yakıştıranlar içinde çokluk kazananlar arasında kut'a çekeceğiz.

1 den 10 a kadar derece alanlar, genç kız veya erkek oluşlarına göre, ya güzel bir çift ipekli çorap, yahut da güzel bir kravat kazanacaklardır.

10 dan 25 e kadar derece alan okuyucularımıza da üç aylık Sinemagazin aboneliği hediye alacaklardır.

Müsabakanın cevaplarını 8 inci sayımızda bildireceğiz, ki Anadoludaki okuyucularımız da rahat rahat müsabakaya iştirak edebilsinler. Fakat 7 inci sayımızın çıkışından beş gün sonraya kadar cevabınızı muhakkak postaya vermeniz daha yerinde olur.

Unutulmasın diye bu müsabaka için sunduğumuz artistlerin isimlerini sunuluş sırasıyla aşağıya yazıyoruz:

Dorothy Lamour, Clark Gable, Alice Faye, Stan Laurel, Tyrone Power, Linda Darnell, Paulette Goddard, Jon Hall, Spencer Tracy, Don Ameche, Oliver Hardy, Veronica Lake, Mickey Rooney, Katherine Hepburn, Joel McCrea, Ginger Rogers, Judy Garland, Fred Astaire, Gene Tierney, Robert Taylor.

Müsabaka cevaplarını:

Sinemagazin müsabaka memurluğu posta kutusu 410. İstanbul adresine yollayınız. Şansınız açık olsun!

yiyeceği sebzeleri kendi bahçesinde yetiştirmeğe başladı. Yaptığı bir hesaba göre domatesin tanesini 150, salatalığın tanesini 125, turpun tanesini de 30 kuruşa malettiğini söylüyor.

● Telefon edilmekten bıkan artistlerin çoğu bu seneki katalogta numaralarını gizli tuttular. Bu yüzden, katalogta aradıkları isimleri bulamayanlar ona benzer isimdeki başka kimselelere telefon ediyorlar. Yeni katalogta 15 Robert Taylor, 13 James Steward, 20 Robert Young, 3 Robert Cummings, 18 Durbin vardır.

Kimi kime

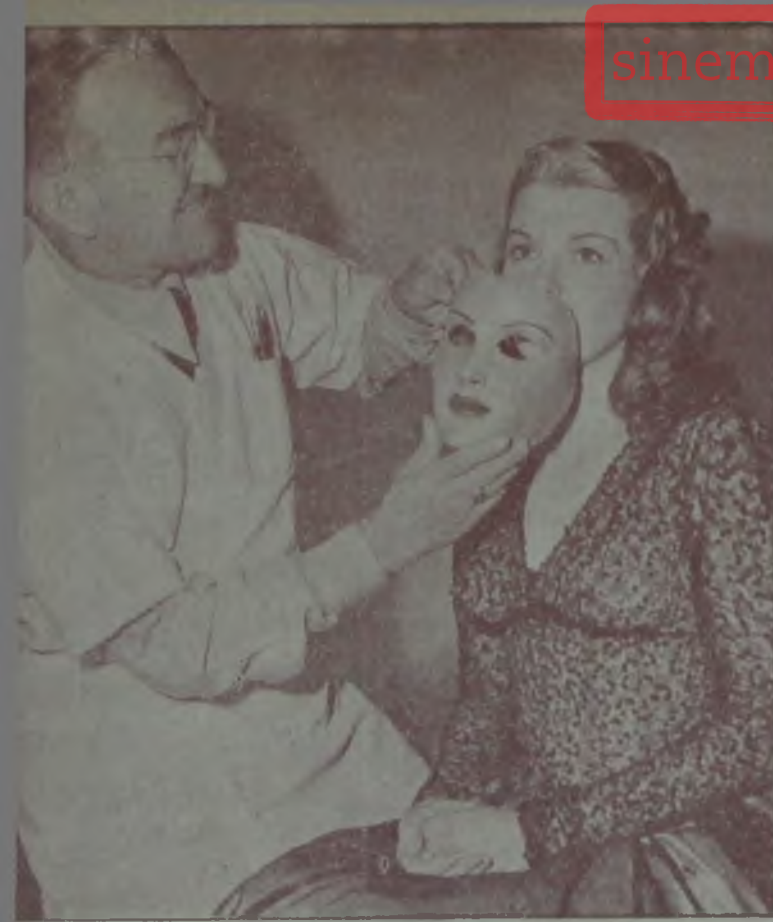
Yakıştırıyoruz ?

İkinci sayımızda başlayan «Kimi Kime Yakıştırıyoruz?» müsabakamızın son dört artistini de bu sayıda sunarak yirmi artisti tamamlıyoruz. Bu sayıda sunduğu-

muz artistler: Judy Garland, Fred Astaire, Robert Taylor ve Gene Tierney'dir. Şimdi bu yirmi artistten beğendiğiniz gibi on çift teşkil ederek bir mektupla: Sinemagazin müsabaka memurluğu, posta kutusu 410-İstanbul adresine gönderiniz. Mektuba kendi adınızı ve adresinizi de okunaklı bir şekilde yazmayı unutmanızı rica ederiz.

(1960: M. G. M.: United Artists)

Dilber Betty Field, meşhur Fransız rejisörü Julien Duvivier'in çevireceği ve baş erkek rolünü Charles Boyer'in yapacağı yeni tarzda bir film olan «For All We Know» filminde kendi tipinin tam zıddı bir tip yaratacak. Bunun için hususî bir maske kullanması icap ediyor.

Bu maske Universal'in makyaj şefi Jack Pierce tarafından lastikten yapılmıştır. Yukarıdaki resimlerde Betty Field'i maskeyi takarken ve taktıktan sonra görüyorsunuz. Bu yüzde bir maske bulunduğuna doksan şahit gelse inanılmaz, değil mi? (Foto: Universal).

Aşağıda sağda, Warner Bros'un üç yeni artisti: Dorothy Dayton, Mary Landa ve Janet Barrett. Üçü de «Thank Your Lucky Stars» filminde.

Dorothy Lamour, artık saçlarını yarı beline kadar omuzlarına dökmüyor. Bu resimde de göreceğiniz gibi «They' ve Got Me Covered» adını taşıyan en son filminde, vamp rollerine merak sardı. Bu filmde karşısında Bob Hope oynayacak. (Klişe: Amerikan haberler servisi).

Cilt: 1 - Sayı: 6

24 Ekim 1943

BU SAYIDA:

GÖNÜL VE TESADÜF

Son günlerde haber verdiğimiz evlenmelerde tesadüfün ne kadar büyük rol olduğunu bu yazımızla anlatıyoruz.

SEVMESİNİ BİLENLER!

Hollywood yıldızları içinde "Seni seviyorum!", u en güzel söyleyenler hangileridir? Rejisörlerden dinlenmiş bir yazı.

HOLLYWOOD MEKLTUPLARI

Sinema sanatçıları Amerikan milli kalkınma-sına nasıl yardım ediyorlar? En son haberleri veriyoruz.

RITA HAYWORTH

Margarita Carmen Cansino kimdir? Nasıl artist oldu? Ve nasıl yükseldi. Enterasan bir hayat hikâyesi.

VİRONICA LAKE

Hollywood'un en sarışın ve en yeni yıldızının enterasan hayatı ve kocası...

BUNLARDAN BAŞKA:

VALSTEN RUMBAYA: Eleanor Powell'in yeni danslar hakkındaki düşünceleri..

KİMLER KALDI? Sessiz filmin sonu ve sessiz filmin başlangıcına dair, çok enterasan bir yazı..

MAYOLU KIZLAR: Sinemada bu icadı kim çıkardı ve bu iş nasıl ilerledi? Glanour ve Sex - appeal'i kim buldu?

FELÂKET ARKADAŞI: Mükemmel bir film hikâyesi...

HERŞEY VATAN İÇİN: Sinemagazın'ın film şöhresi romanı, gittikçe heyecanlanıyor.

Ve dedikodular, tablolar, en son haberler, Can Yoldaş'ının cevapları, Müzik Köşesi, Bulmaca ve müsabakamız... Blnbir şey.

Başmuharriri, teknik ve yazı işleri sekreteri:

CEMİL CAHİT CEM

Rasidüğü yaz - İstanbul Basım ve

EN YENİ KÜÇÜK YILDIZ! Walter Pidgeon, yeni çevireceği filmde enterasan bir karakter rolü yapıyor. Fakat daha enterasan tarafı bu filmde yeni yeni küçük bir yıldız bulunması: Gigi.. hepinizi hayrete düşürecek. (Foto: M. G. M.).

KORKULAR SEBİSİ! Evelyn Ankers, artık korkunç filmler kiralitesi oldu. Şimdiye kadar böyle bir filmde baş rol aldığı hesaplanıyor. Şimdi yukarıda görülen David Bruce ile "The Mad Ghoul" filmine hazırlanıyorlar. (Foto: Universal).

HOLLYWOOD'DA HARP HAVASI! Sarışın Martha O'Driscoll ve kızıl saçlı dilber Anne Gwynne bir Amerikan baş çavuşundan alifân atma dersleri alıyorlar. Tabancası da az okkalı soyundan değil hanım. (Foto: Universal).

GÖNÜL VE TESADÜF

Gönül kimi severse güzel o-
dur; derler amma, gönlün
karşısına, seveceği kimse çık-
mazsa, zavallı, güzeli nereden
bulsun? Bu bakımdan, gönlün
ilk aradığı şey, muhakkak ki-
tesadüftür. Evvelâ tesadüf, son-
ra aşk! Onun için değil midir, ki aşkı kumara benzeten-
ler çoktur. Çünkü aşk da kumar gibi her şeyden önce
bir tesadüf işidir. İnsan, kimi seveceğini evvelinden kes-
tirebilir mi? Helbette kestiremez. Fakat günlerden bir gün,
tesadüf, gönlün karşısına birini çıkarır. Zavallı gönül,
kayıp kapılıverir. Artık ondan sonra yan, yanabildiğin
kadar...

Artistler de bizim gibi insanlar olduklarına göre o-
ların aşklarında da her şeyden önce nesadüfün rolü büyük
oluyor. Bu tesadüflerden en garibi, hiç şüphe yok ki İr-
landalı dilber artist Greer Garson'un başına geldi. Geçen-
lerde Richard Ney ile evlendiğini haber verdiğimiz güzel
artist, İngiliz tiyatrolarında meşhur olup Amerikaya git-
tikten sonra evlenmeği aklından bile geçirmiyordu. Ses-

SON ZAMANLARDA BİR ÇOK YENİ EVLEN- MELER HABER VERDİK. BUNLARDA TE- SADÜFÜN NEKADAR BÜYÜK ROLÜ OLDU- ĞUNU AŞAĞIDAKİ YAZIDA OKUYUNUZ!

Garson'un oğlu rolünü yapan delikanlı Richard Ney adlı
bir gençti. Genç anne, genç oğlunu, filmin devamı müd-
detince şefkatle sevdi. Fakat film bitmeğe yüz tuttuğu sı-
ralarda iki artist birbirlerine çok yakınlaşmış ve Gar-
son'un analık sevgisi, yerini başka bir sevgiye kaptırma-
ya başlamıştı. Nihayet film bittikten sonra birbirlerine açıl-
dılar: Birbirlerini anlatamıyacıkları kadar seviyorlardı.
Aradan çok geçmedi. Greer Garson'un Richard Ney'le
evlendikleri duyuldu.

Hele üç kocadan boşanan Joan Crawford'un bir daha
evleneceğini kim akıl edebilirdi? Bütün Hollywood, onun
ağzının, erkeklerde fena halde yanmış olduğunu biliyordu.
Nitekim, dul yaşadığı seneler içinde birçok kimseler ta-
rafından evlenme teklifiyle karşılaştığı halde hiç birini
kabul etmemişti. Bir gün zevkle okuduğu bir romanın,
pek o kadar duyulmamış bir isim taşıyan muharririni
merak edince, bu muharririn o sırada Hollywood'da ol-
duğunu haber aldı: «Şu adamı göreyim!» dedi. Ve tesadüf
onun karşısına evvelâ romanı, sonra da muharriri Gleen
Ford'u çıkardı. Joan bu adamı görür görmez «işte seve-
bileceğim adam!» dedi. Aynı şeyi Ford da düşünmüş ol-
malı ki Joan'dan üç yaş küçük olmasına rağmen aşkını
itiraftan çekinmedi. Ondan sonrası kolay oldu. Hemen-
cecik evlendiler..

Jean Crawford'
un dördüncü
kocasının ken-
disinden üç yaş
küçük olduğu-
nu biliyor mu
idiniz?

Foto: M. G. M.

Tesadüfün baş göz ettiği yıldızlardan biri de hiç şüphesiz Norma Shearer'dir. Norma, Sun Valley'e gidip kayak sporu yapmayı aklına koymuştu. Halbuki kayak kaymasının A sınıfı bile bilmiyordu. Oraya gidince kayak dersi almak istedi ve meşhur kayak hocası Martin Arrouge'la karşılaştı. Yıldızın durup dururken aklına esip Sun Valley'e gitmesi, tesadüften başka ne ile izah edilebilir? Demek Norma'nın Martin'i tanınması kısmetti ki, kayak kaymasını bilmediği halde oraya gitti. Yıldız, hocasından aldığı derslerden o kadar çabuk istifade etti ki kısa zamanda kayak şampiyonu kesildi. Çünkü Martin'i sevmeye başlamıştı. Aşk olmayınca meşk olmaz sözünün doğruluğuna bakın! Neyse uzatmayalım, kayak mevsimi bitince Norma Shearer'le Martin Arrouge, birlikte Hollywood'a döndüler. Martin Amerikada yerleşmiş bir Fransızdı. Gençti: Henüz yirmi yedi yaşındaydı. Çocukları da çok seviyordu. Hatta Norma'nın ilk kocası rejisör Irving Thalberg'den olan çocuklarını o kadar seviyordu ki onlar yüzünden Norma'yı sık sık ziyaret ediyordu. Norma ise ilk kocası öldükten sonra bir daha evlenemeyeceğini sanıyordu. Çünkü kalbinde çocuklarından başka bir şeyin yeri yoktu. Fakat Martin'in çocuklarına gösterdiği muhabbet, genç kadının bu fikrini değiştirmesine sebep oldu. Böylece bu yıl evleniverdiler.

Uzun müddet aradığı erkeği bekleyip de nihayet onu bir tesadüfle bulanlardan birisi de Bette Davis'dir. Bette, Hollywood'un «Yalnız Kalbler» inden biri idi ve etrafında dönüp duran âşıkların hiç birisine yanaşmıyordu. Nihayet günün birinde Arthur Farnsworth'la sevdiğini haber aldılar. Arthur, Bette'dan bir yaş küçüktü ve —küçüklüğün verdiği mahcubiyetten olacak— aşkını bir türlü itiraf edemiyordu. En sonunda Bette Davis ona bu itirafı kolaylaştıracak bir zemin hazırladı. Arthur Farnsworth: «Seni seviyorum, Bette, benimle evlenir misin?» diyebildi ve evlendiler.

Ann Sothern de aradığı sevgilisini tesadüfün yardımı ile bulan artistlerden biridir. Daha evvel Roger Pryor'la evlenmişti. Fakat onu ne evlenmeden evvel sevmişti, ne de evlendikten sonra. Bereket versin Roger Pryor da Ann'a pek fazla tutulmuş değildi: kolaylıkla ve gönül rızasıyla ayrıldılar. Ann Sothern uzun müddet, tam mânâsıyla seveceği erkeği aradı ve evlenmedi. Belki bundan artık umudunu da kesmişti. Bir gün Robert Sterling'le tanıştı ve hayret etti: Dünyada aradığı erkek tipine bu kadar uyan bir adam bulunacağını hiç sanmamıştı. Robert'le Ann o kadar iyi anlaşıyorlardı, ki birbirlerini sevdiklerini görünce: «Ne duruyoruz? Evlensek ya!» dediler ve onlar da evlendiler.

Tesadüfün çok büyük rol oynadığı evlenmelerden biri, Betty Grable'ın evlenmesi oldu. Yalnız Hollywood değil, bütün dünya onun Jacki Coogan'dan boşandıktan sonra George Raft'la gezip tozduğuna bakarak, onunla evleneceğini sanıyordu. Hatta bir aralık, evlendikleri haberi de geldi. Lâkin hayır. Tesadüf ona başka bir koca hazırlamıştı. Nitekim, bir başkası ile gezip tozarken birdenbire hiç umul-

Ann Sothern (Asıl adıyla Harriette Lake) ilk kocasına sevmeyen varmış, evlendikten sonra da sevmemişti. Şimdi Robert Sterling'le gül gibi geçiyor.

madık birile evleniverdi. Kiminle olduğunu merak edeceksiniz ama ben size bu sırrı şimdi söylemeyecek, gelecek sayıda haber vereceğim.

Veronica Loke'nin ilk kocası John Detlie'yi bulması da tamamen tesadüfün eseridir. Hiç ummadıkları bir zamanda, hiç ummadıkları bir hızla evleniverdiler.

Hasılı tesadüfün bu işlerde çok büyük rolü oluyor.

Greer Garson, yukarıda resmini gördüğümüz Richard Ney'e karşı sadece anne sevgisi beslemeğe mecburdu. Çünkü «Mrs. Miniver» filmindeki rolleri böyle tep eттіrtiyordu. Fakat sonradan iş, çok değişti.

(Foto: M. G. M.)

Sevmesini Bilenler

Victor Mature, aşk sahnelerinde Charles Boyer'yi bile geçecekmiş. Robert Preston acemi, Clark Gable ise acalıp amma hoş bir âşık lmiş!..

Foto: M. G. M.; Paramount;
20th Century Fox

lerin çoğu «Seni seviyorum» kelimele-
rinin ne kadar zor söylendiğini pek iyi

bilirler. Hattâ meşhur bir Hollywood
rejisörü olan George Arliss: «Bir artis-
tin kabiliyeti hakkında bir hüküm ve-
rebilmek için en iyi çare, ona iki ke-
lime söyletmektir. Seni seviyorum! de-
sin!» demiştir.

Çünkü, birçok, genç ve kabiliyetli ar-
tistler, sayısız rollerde ve sahnelerde mu-
vaffak olduktan sonra bu iki kelimeyi
söylemek mecburiyitle karşılaştıkları za-
man soldan geri etmeğe mecbur olmuş-
lardır. Aşk sahneleri, âdeta artistlerin Si-
rat köprüsüdür. Onu geçtikten sonra ön-
lerinde cennetin kapıları açılır. Lâkin bu
köprüyü geçmek de o kadar güçtür ki...

Muhtelif Hollywood rejisörlerinin fi-
kirlerine göre sinema dünyasında «Seni
seviyorum!» cümlesini gayet ustaca ve iyi
söyleyen artistler, pek o kadar kalabalık

Bu da ne biçim şey? diyeceksiniz. Sev-
mesini, dünyada yalnız şu sahilelerde
resmi bulunan altı kişi mi biliyor?

Fakat herhangi bir yanlışlığa sebep ol-
mamak için hemen haber verelim ki biz,
sadece beyaz perdede ve rol esnasında
sevmekten bahsediyoruz. Bundan evvel
Sinemagazin'de çıkan bir yazıda da belirt-
miştik. Filmlerin en pahalı ve zor sahne-
leri, aşk sahneleridir. Belki bir çok deli-
kanlılarımız: «Seni seviyorum!» sözünü
söylemenin neresinde güçlük olduğuna a-
kıl erdiremezler amma sinemada ve sah-
nede iş, bu kadar kolay değildir. Artist-

değildir. Birçok rejisörler George Brent'in bu işte gayet usta olduğunu söylemekte elbirliği ederler. Bu artist, bu cümleyi söylerken «Kalbini dilinin ucuna getirmeğe muvaffak olan tek adam» mış.. Hattâ dilber Ann Sheridan'ı da bu sayede elde ettiğinden şüphe etmiyorlar. Jeffrey Lynn, bu cümleyi söylemek için başka bir yol bulmuştur. Sözlerini sevgilisinin kulağına fısıldayıveriyor. Bir ilham gibi sessizce gelen bu fısıltı, hangi kadını sarhoş etmez?

James Stephenson'la Edward G. Robinson da bu aşk cümlesini falsosuz söyleyebilen artistlerden sayılıyorlar. Halbuki Robert, Preston, Fred Mac Murray ve Wayne Morris, hakkiyle «Seni seviyorum!» deyinceye kadar akla karayı seçiyorlarmış.. Bir aşk sahnesi, bunların beceriksizliği yüzünden yirmi beş, otuz defa tekrar ediliyormuş.. «Seni seviyorum» un tstarları arasında Charles Boyer ile Clark Gable'i unutmamalı.. birincisi, bu cümleyi bir bakış ve bir sigara dumanı arasında baygın baygın fısıldarken, ikincisi de sevgilisinin ensesine bir şaplak indirip

Foto: Warner Bros. - First National
Paramount

Hollywood'un en usta âşığı George Brent'miş. En acemisi de Henry Fonda. Fakat acemilikte Fred MacMurray birinci geliyormuş!

«Benim ol be.. seni seviyorum işte!» tarzında ilânı aşk ediyormuş.. Errol Flynn de bu işin ustalarından sayılıyorlar. Hattâ Hollywood'da yapılan dedikodulara göre eğer bu kadar usta olmasaymış, karısı dilber Lily Damita'yı çoktan elinden kaçırmış.. öyle diyorlar..

Gary Cooper'i Hollywood'un acemi âşıkları arasında sayıyorlar. Henry Fonda da öyle.. Fakat Victor Mature öylesine bir ustalık gösteriyormuş ki bu gidişle Charles Bayer'ye taş çıkartacak diyorlar.
(Arkası 26'nci sayfede)

HOLLYWOOD

Mektupları..

FİLONUN

Sevgilileri..

Hollywood, İktisatın, 1943:

Vaktiyle «Filonun Sevgilisi» adlı bir film çevrilmisti. Bu film İstanbula geldiyse, herhalde filmin kahramanı olan genç kızın, bütün bahriyelilerin sevgilisi olduğunu biliyorsunuzdur. O, bir filmci. Şimdi Hollywood'da filonun sevgilileri çoğaldı. Mesele şu:

Amerikan donanmasının gemileriyle dünyanın dört bir yanına —bilhassa Büyük Okyanusa— gitmiş olan subayları ve erleri, hangi artistin sesini işitmek istiyorlarsa Amerikan radyosuna yazıyorlar. Radyo da «Bu artistlerin şarkılarından birer plâk bulup çalıyor» mu diyeceksiniz? Hayır, öyle olsa işin ehemmiyeti kalmaz mı? Öyle yapmıyor. Artistleri bulup mikrofon başına getiriyor: «Askerlerimiz senin sesine vurgunmuş, söyle bakalım bir şarkı!» diyor. Artist de yanık sesiyle, Amerikadan, dün-

yanın öbür ucundaki hayranlarına meşhur şarkılarından birini okuyor.

Bu «dinleyici istekleri» saati Amerikan radyolarının programlarında şimdi büyük bir yer aldı. Hattâ istekler okadar çok oluyor ki programlara bile zor sığdırıyorlar.

Radyoda seslerini duyduğumuz «Filonun Sevgilileri» arasında Betty Grable ile Betty Field en başta geliyorlar. İki Betty'lerin biri radyo asansörüyle inerken öteki çıkıyor. Fakat her ikisi de bu yorucu işi büyük bir zevkle yaptıklarını ve askerlerin arzusunu yerine getirirken derin bir sevinç duyduklarını söylüyorlar.

Filonun sevgililerinden biri de Carole Landis'dir. Güzel artist, askerleri o kadar seviyor ki geçenlerde onların ayaklarına kadar gitti. Şimal Afrikaya geçti ve oradaki askerlere temsiller verdi. Fakat Amerikaya döndükten

Karşıki sahifede filonun sevgililerinden dilber Betty Field'i görüyorsunuz. Bu sahifede solda Betty Grable, yukarıda asker olan ve izin alıp Hollywood'a dönen Tyrone Power; aşağıda da Bing Crosby.

(Foto: M. G. M. : Universal)

yete göre bir daha yenileneceği de çok şüpheli.. şimdi Nelson, New-York'un meşhur Metropolitan operasında (Arkası 26 ıncı sahifede)

sonra da genç artistin yakasını bırakmadılar. Şimdi yine dinleyici istekleri saatinde en güzel şarkılarını okuyor.

Carole Landis, bir yandan da Sonja Henie ile beraber çevirdiği «Winter Time» filminde çalışıyor. Onun için, radyoda şarkı söylemeğe nasıl fırsat bulduğu da şaşılacak şey?.. Hazır Carole Landis'ten bahsederken onu da haber vereyim. Bu sene Moda Akademisi tarafından «En iyi giyinen sinema artisti» seçildi. Kızcağızın şöhreti o kadar arttı ki ne yapacağını şaşırıldığını söylüyor.

Linda Darnell ile Amerikanın bir vakitler en fazla para kazanan artisti olan Bing Crosby de bahriyelilerin sevgilileri arasında.. Hattâ en başta geliyorlar. Hele Linda'nın şarkılarını isteyen istiyene.. fakat o da bugünlerde yeni bir şarkılı filmle meşgul.. stüdyo ile radyo binası arasında mekik dokuyup duruyor.

Filonun sevgilileri arasında Jeanette MacDonald'ı, Ann Sheridan'ı, Denis Morgan'ı unutmamalı..

Nelson Eddy'nin Metro-Goldwyn-Mayer kumpanyası ile konturatu bitti. Konturat henüz yenilenmedi. Hattâ riva-

Rita Hayworth, aslen siyah saçlıdır ama, şimdi saçlarını kırmızıya boyamış bulunuyor. Amerikalılar onu bugünkü saçıyla daha beğeniyorlar.

New York'ta doğdu. Babası İspanyol, annesi İngilizdi. Önceleri, Meksika hududunda ufak bir kasabada yerleştiler. Bay Cansino burada bir meyhane açtı. Gel zaman, git zaman serpilip, büyüyen ve güzelliği meydana çıkmaya başlayan Rita da ilk dans heves ve hünerini bu meyhane-
de göstermeğe başladı. Küçük kız, büyüüp de genç kız olmağa başlayınca, dans numaraları bazan müşterileri o kadar coşturuyordu, ki baba Cansino işe müdahale edip, sarhoşları dışarı atmaya mecbur kalıyordu.

Rita, babasına çok şey borçlu olduğunu hiç saklamaz ve babası tarafından yetiştirilmiş olmakla iftihar eder. Hakikaten, bu Cansino, meyhaneci-
ydi, falandı ama, anlayışlı bir adamdı. Kızının büyük bir istikbale namzet olabileceğini

kestirmiş ve onu bu istikbale göre yetiştirmeğe karar vermişti. Onun için, Rita'nın tahsili, hiç de fena olmadı. Üstelik iyi bir dans ve müzik kültürü de aldı.

Aradan epey zaman geçtikten sonra bir gün, Bay Cansino ile kızını Hollywood'da görüyoruz. Artık o stüdyo senin, bu stüdyo benim dolaşıyorlar... Ne çare ki Hollywood, Rita'nın güzelliğiyle de, sanat kabiliyetiyle de alâkadar değil. Hollywood'lular her gün, yüzlerce güzel ve binlerce kabiliyetli kız göre göre kanıksamışlar ve Rita'ya bakan bile olmuyor.. baba kız için cidden üzücü aylar geçiyor ve nihayet Rita usanıyor. Paraları da tükenmiştir. Bir şey yapıp bu badireden kurtulmak lâzım. Güzeli Rita, ne zamandır peşinde gezen meşhur Amerikalı milyoner E.-C. Judson'un evlenme teklifini kabul etmeğe mecbur

RITA

HAYWORTH

Bundan epeyce bir zaman evvel Spencer Tracy ile Claire Trevor bir film çevirmişlerdi. «Dantenin Cehennemi» adını taşıyan bu filmin memleketimizde hangi ad altında oynadığını şimdi hatırlamıyorum.

Sağ olsunlar, film acentelerimiz, helbette o filme de saçma sapan bir isim takmakta kusur etmemişlerdir. Neyse, bahis o değil.. Eğer içinizde bu filmi görmüş olan ve hatırlıyan varsa, filmin bir yerinde, bir yattaki dans sahnesini helbette hatırlıyacaktırlar. Bu sahnede güzel ve kıvrak bir dansöz, mükemmel bir dans numarasından sonra çekilip gidiyordu. Bu dansöz kimdi biliyor musunuz? Bugünkü meşhur Rita Hayworth! Evet, bugün Amerikanın en meşhur kadınlarından biri olan bu dilber İspanyol kıza.. yoksa Rita'nın İspanyol olduğunu bilmiyor muydunuz?

Maksadım zaten size onun kim olduğunu ve hayatını anlatmak. Onun için, uzatmadan mevzuuna geçiyorum:

Margarita Carmen Cansino 1917 yılı ilk teşrininde

RITA CANSINO MUVAFFAKİYETİ. ADIM ADIM VE BAHTIYLE BOĞUŞA BOĞUŞA ELDE ETTİ. HAYATININ HİKÂYESİNİ ÇOK MERAKLI BULACAKSINIZ.

oynıyacak ve kendini gösterecektir. Rita'nın etekleri uçuyor.. sevincine hudut yok.. fakat bahtsızlık zavallı kızı burada da takip ediyor. Rita birdenbire hastalanıyor, yatağa düşüyor. Kumpanya, genç kızın hastalandığını görünce filmin baş rolünü Loretta Young'a veriyor. Don Ameche ile Loretta'nın birlikte çevirdikleri bu filmi helbette hatırlıyorsunuz.

Bu sırada iyileşen ve ayağa kalkan Rita aynı kumpanyada başka bir iş umuyorsa da hayır.. kumpanyanın alâkası sadece Ramona filmi içindi. Artık denenmemiş bir Rita'nın kumpanyaya lüzumu yoktu.. yine sefalet ve zorluk ayları başlıyor.. bir sene, tam bir sene işsiz ve zaman zaman aç kaldıktan sonra nihayet Columbia şirketi kendisini angaje ederek ufak tefek rollere çıkıyor. Ufak roller aldığı filmler, sırasıyle şunlardır: Birçok kov-

(Arkası 26 ıncı sah'fede)

Rita Hayworth'un vücudü güzeldir. Bu güzelliğin 1,62 boya karşı 58 kilo ağırlık şeklinde bir nisbete dayandığını unutmamalı.

(Foto: C. M. b. a; V. G. M.)

kahıyor. Bu evlilikte aşktan eser yoktur. Kocasıyla birlikte geçirdiği aylar Rita için tam mâ-nasıyle bir azaptan ibarettir. Nihayet güzel Rita, mes'ut bir sefaleti, bedbaht bir zenginliğe tercih etmeğe karar veriyor. Ayrılıyorlar.

Ondan sonra yine stüdyo kapılarını aşındırma başlıyor. Tek tük, ufak tefek roller almıyor değil. İşte bunlardan bir tanesi de «Dantenin cehennemi» ndeki dansöz rolüdür. Bu arada Fox kumpanyası, çevirmek istediği «Ramona» için Rita'yı angaje ediyor. Bu, Rita için mühim bir fırsattır. Bu filmin baş rolünü

İŞTE LANA TURNER GİBİ, HOLLYWOOD'A ARTİST OLMAK İÇİN DEĞİL. BÜSBÜTÜN BAŞKA BİR SEBEPLE GELEN BİR GENÇ KIZ DAHA... ŞİMDİ ONA SARIŞIN BOMBA DİYORLAR.. KALBLERDE PATLIYORMUŞ!

tavsiye etmişlerdi. Onun için Mr. Keane, karısı ve kızı Hollywood'a para değil, sıhhat kazanmak maksadı ile gelmişlerdi.

Constance annesi ve babası tarafından anlaşılınmış ender bahtiyar çocuklardan biri idi. Mrs. ve Mr. Keane kızlarını kendilerinin akrabaları gibi tutarlardı, onu yanlarından hiç ayırmazlardı, gerek kondi eğlencelerine, gerek onun yaşındaki çocukların oyunlarına hep beraber giderlerdi. Lake Placid'de kışın kayak sporu yapan bu üç kişiyi yazın da Miami'de güneş banyosu yaparken beraber görmek kabildi.

Bir gün Constance:

— Baba beni bir tecrübe için stüdyoya çağırdılar, ben gelinceye kadar hastabakıcının dediklerini yap, olmaz mı? dediği zaman babası:

— Peki kızım, dedi. Hadi güle güle git.

Bu, baba ile kızı arasındaki anlaşmanın ne güzel bir misali idi!

O sırada Paramount şirketi "I Wanted Wings" isimli filmi hazırlıyordu ve aradığı artisti bir türlü bulamamıştı. Son ümit, kendilerine tavsiye edilen bu kızda idi. Onun için Veronica içeri girince kendisini sevinçle ve telaşla karşıladılar, hemen tuvaletini makyajını yaptılar ve film makinesinin karşısına çıkardılar.

Fakat kızın içi rahat değildi. İki de bir:

— Bir dakika müsaade ederseniz şuradan bir telefon edeyim, diyor ve dışarı fırlıyordu.

İçeridekiler birbirlerine bakışıp gülüşüyorlar:

— İhtimal kızın birisi ile randevusu var da ka-vayesini kaçırmamak istiyor, diyorlardı.

Veronica Lake, ilk tecrübesinin devam ettiği bir iki saat içinde belki on defa telefona koşmuştu. Fakat onun bu hali üzerinde tahmin yürütenler aldanyorlardı: Veronica sevgilisine değil, o gün vaziyeti çok fenalaşan hasta babasının sıhhatinden

haber almak için eve telefon ediyordu.

Yalnız, stüdyodan çıkarken biribiri üzerine iki kere telefon etti. Bunlardan birincisi yine evde idi. Babasının biraz iyileştğine dair sevinçli bir haber aldıktan sonra ikinci telefonu John'a etti ve ona stüdyonun kendisiyle mukavele yapmaya hazır olduğu müjdesini verdi.

John Detlie bu habere herkesten fazla sevinmişti, kendisi stüdyolardan birinin dekor ressamı idi. Sevgilisinin bir sinema artisti olduğunu görmek onu değil de kimi sevindirecekti!

"I Wanted Wings" çevrildi bitti : Veronica ile Johnny kendi hayatlarının filmi çevirmeye başladılar ve evlendiler. Artistin bu ilk filmi büyük bir muvaffakiyet kazanmıştı. Bunun üzerine Paramount ona "Sullivan's Travels" filmi çevirtti. Veronica ile Johnny bu ikinci muvaffakiyeti kendi hayatlarında da bir ikinci mes'ut hâdise ile kutladılar: 1941 senesi Ağustosunun 27 sinde, bir kız çocukları dünyaya geldi.

Veronica Lake bugün "This Gun for Hire" (Kıralık Tabanca) filmi çevirmiş bulunuyor.

(Foto: Paramount)

Yukarıda dilber ve sarışın Constance Keane ve aşağıda genç bayan Detlie, kocasıyla birlikte.

Veronica Lake

Hollywood'a artist olmak ve para kazanmak arzusunun başka bir maksatla gelenler pek azdır. Fakat, garip değil mi, büyük artistlerin çoğu da bu parmakla sayılabilecek az kimseler arasından çıkıyor!

Veronica Lake, daha doğrusu o zamanki adı ile Constance Keane, on altı yaşında iken Hollywood'a geldiği zaman kalbinde yalnız bir tek arzu vardı: babasının iyi olması. New York civarında Lake Placid'in yerlisi olan Keane ailesi belki hayatlarının sonuna kadar orada kalacaklardı. Fakat Mr. Keane hastalanmış ve doktorlar kendisine Kaliforniya taraflarında bir yerde oturmasını

VALSTEN RUMBAYA

Amerikada büyük bir dans münakaşası alıp yürüdü. Meselenin esasını son zamanlarda ner tarafa yayılan ve ne yazık ki çokluk taraftan pek az oynanabilen topluluk dansları teşkil ediyor. Meşhur dans mütehassıslarından birçoklarının müdafaa ettikleri bu topluluk danslarını, yine başka birçokları beğenmiyor ve bunların çok yaşımıyoracaklarını iddia ediyorlar. Böyle bir münakaşa olur da hiç, sinemanın namlı dansözlerinin ve dansörlerinin düşünceleri sorulmaz olur mu?

Sinemanın dans meşhurları deyince akla kimler gelecek? Tabii Ginger Rogers, Fred Astaire, Eleanor Powell, Red Skelton, Jack Oackie ve nihayet son zamanlarda yalnız güzelliğiyle değil, dans kudretiyle de bütün seyircilerini teshir eden —bu sayıda hayatını verdiğimiz— Rita Haywarth...

Günün dans mevzuu hakkında fikri sorulan Ginger Rogers, şöyle diyor: «Bu günkü dansın münakaşasını yapmak beyhudedir. Çünkü dünkü Charleston ve Blakboton'ların da münakaşaları uzun zaman sürdüydü. Netice ne oldu? İş yine olacağına vardı. Bu iki dansın da adı ortalıktan silindi ve biz, şimdi Lambeth-Walck vesaire ile karşı karşıyayız.. Bu hususta kafa çatlatmaya değmez.» Fakat Fred Astaire, daha ilmi konuşuyor ve diyor ki: «Danslar, devrin heyecanlarının ve zevklerinin ifadeleridir. İlk büyük savaştan çıkan dünya, neşesini Charleston'da tepinerek ve Blakbotom'da çalkalanarak aramıya mecburdu ve muhtaçtı. Bu iki dansın kaybolması zevklerin ve ihtiyaçların değişmesinin bir ifadesidir. Yorulan dünya daha ağır danslara Swing ve Slow'lara merak sardı. Yalnızlık hissi de daha sıkı bir cemiyet bağlılığı doğurdu ve bugünün hep bir arada yapılan topluluk dansları meydana geldi. Bence topluluk dansları, dünyaca kardeşliğe doğru atılmış hayırlı bir adımdır. Bu modanın çabucak geçmemesini temenni ederim.»

Öteki dans yıldızları da aşağı yukarı, bu şekilde düşünceler ortaya atıyorlar. Yalnız bu arada Eleanor Powell'inkiler sahiden enteresandır. Onun için onun fikirlerini aynen yazıyoruz: «Gürültülü-patırdılı, hoplamalı-zıplamalı dansları sevenler de var, sevmeyenler de. Rumbalar, Lambeth walk (Lambet Vok) lar hakkında çok söylendi. Fakat hiçbiri bu dansları, meraklılarının kolları arasında alamadı.

«Bence, artık fokstrotların, tangoların, slo'ların modası geçmiştir. Fokstrotla tangodan baş-

ka dans bilmeyenlerin belki bu habere canları sıkılacak amma, ne yapayım, bakikat bu. 1900 senelerinde de valsin modası geçeceğini söylediler herhalde bu dansın meraklıları üzülürlerdi.

«Her devrin kendine mahsus bir ruhu olduğu gibi, dansı da vardır. Büyük Harpten önceki sakin devirlerin dansı vals'di, çünkü bu dans, o günlerin sükunu, ihtişamı ve elayışı ile uygun gidiyordu.

«Harp içinde sınırları belirlen insanlar, sulh gelince, valsin ağır temposuna ayak uyduramadılar. Her ne kadar ortalık sakinleşmiş ise de, ruhlarda yine bir hareket, bir canlılık kalmıştı. Valsin papucu dama atıldı ve yirminci asrın ikinci yirmi beş yılına ayak basan insanlar, heyecanlarının ifadesini ç a r l s t o n larda, blakbotomlarda buldular.

«Daha sonra ortalık biraz daha düzeldi, ruhlar biraz daha duruldu: bu gibi hareketli dansları çılınca buldular, charlestonlar unutulup yerine fokstrotlar, slow'lar, quick-stop (kuik step) ler geçti.

«1930 senelerinde bütün dünya, yaklaşan bir buhranın gerginliğini yavaş yavaş duymaya başlamıştı. Bunun tesiriyle yeni danslar bulmak için birçok teşebbüsler yapıldı. Fakat bunların hiç birinden ortaya iyi bir eser çıkmadı. Çünkü yeni bir dans icat etmek için ruhların adamakıllı karışması lâzımdı.

«Nihayet rumbalar, lambet volklar çıktı. Herkes bunlara dört elle sarıldı: çünkü bu hareketli, gürültülü danslar, bugünkü insanların heyecanlı, durup dinlenmek bilmez ruhlarına tıpa tıp uyuyordu.

«Onun için, şimdi kalkıp da bu gibi danslar tutmaz, demenin bence mânası yok. Bununla beraber, fokstrotların, slowların derhal unutulacağını söylemek istemiyorum. Bugünkü dansların arasında onlar da —hiç olmazsa daha bir müddet— yaşayacak. Nasıl ki bugün hâlâ, on dokuzuncu asrın valsini oynayanlar var.»

Eleanor Powell iddiasında şüphesiz ki haklı. Fakat ona bu hareketli ve canlı dansları sevdiren Fred Astaire olmuştur, dersek biz, de pek haksız lâkırdı etmiş olmayız.

Herhalde Eleanor Powell'in fikirleri yabana atılacak gibi değil, değil mi?

Felâket arkadaşı

Oynayanlar

Robert Draper . . . Robert Preston
Mary . . . Martha O'Driscoll
Marie Duval . . . Eva Gabor
Ronnel . . . Philip Merivale
Kermin . . . Louis Jean Heydt

Mevzuu, Franz Spencer'le Kurt Siodmak'ın bir hikâyesinden alınarak senaryosu Lester Cole'le W. P. Lipscomb tarafından yazılmış ve Ralph Murphy'nin rejisörlüğü altında filme çekilmiştir. Bir PARAMOUNT filmi

Mahkemede sıra şahidin dinlenmesine gelmişti. Sarı saçlı mavi gözlü kız, bir yabancı şivesiyle anlatmaya başladı:

— Bu adam Tom'u benim gözümün önünde öldürdü. Ben Tom'la beraberdim. Bu adam birdenbire üzerine atıldı ve tabancayı sıktı.

Cascades barının meşhur bir siması olan Marie Duval ismindeki bu Fransız kızını muhakemeyi dinleyenler arasında da tanıyanlar vardı. Fakat suçlu mevkiinde oturan Robert Draper ne onu tanıyordu, ne de Tom'u öldürmüştü.

— Yalan ! diyor-du. Tamamile yalan ! Baştan başa uydurma! Tom benim en iyi arkadaşım. Biraz düşünecek olursanız onu öldürmekte hiç bir menfaatim ol-

Mary ile Robert, saadet içindeki ilk buselerini tadıyorlardı.

madığını anlarsınız. Bilâkis, onunla beraber üzerinde çalıştığımız bir iş vardı. Yeni bir tayyare mesafe âleti icat etmiştik ve hükûmete başvurarak resmi tecrübesini yaptırıyoruz. Bu işte bir tuzak var. Beni nahak yere ittiyorlar.

Fakat, Robert ne söylese dinletemiyordu. Çünkü bar kızının şahadeti kuvvetli görülüyor, boş yere ittiham etmesinde bir sebep bulunamıyordu.

Mahkeme heyeti müzakereye çekildi ve celse tekrar açıldığı zaman Robert Draper'in idama mahkûm olduğu bildirildi.

«Katil» ellerine kelepçe vurularak hapisane otomobiline bindirildi.

Robert Draper, otomobilin içindeki eli kelepçeli diğer altı kişiye bakarken hâlâ kâbus geçirdiğini sanıyor, başına gelenleri bir türlü anlayamıyordu.

Bu sırada dışarıdan tehlike düdüklüleri duyuldu. Işıklar söndürüldü ve otomobil birdenbire sarsılarak devrildi.

Karanlıkta başka bir otomobile çarpıştığı anlaşılıyordu. Mahpuslar birbirlerinin üzerine dolmuşlardı ve bir tanesi:

— Ay! kolum kırıldı! çözün şu kelepçeyi! diye bağırıyordu.

Polis, kelepçeyi çözmek üzere yarıya doğru giderken, Robert birdenbire onun üzerine atıldı ve bileklerindeki kelepçeye rağmen oynatabildiği parmakları ile, polisin elinden anahtarı kaptı.

Robert Draper devrilen otomobilin içinden fırlayıp boş sokaklarda koşarken arkasından acı acı öttürülen düdüklülerin gittikçe uzakta kaldığını duyuyordu. Peşinden koşanlar onun izini çoktan kaybetmişlerdi.

Delikanlı, kendisini bir sığınağa attığı zaman orada tek başına oturan bir

genç kızla karşılaştı. Hemen elindeki anahtarları uzatarak:

— Affedersiniz, küçük hanım, dedi, sizden ufak bir hizmet rica edeceğim: Arkadaşlarım bana fena bir şaka yaptılar: Ellerimi kelepçeye vurdular. Tam çözecekleri zaman tehlike işareti verildi, her birimiz bir yana dağıldık. Lütfen şu kelepçeyi açar mısınız?

Genç kız evvelg şaşkın şaşkın baktı, sonra iyilik etmekten büyük bir haz duyuyormuş gibi gülümsüyerek anahtarları aldı, Robert'in kelepçelerini çözdü.

Robert Draper kıza teşekkür etmeğe vakit bulamadan, karşısına dikilmiş bir polis memuru ile göz göze geldi. Fakat, kelepçeyi saklamak için vakit bulmuştu. Bununla beraber, telâşa kapılmaktan kendisini kurtaramamıştı ve onun bu hali, polisin şüphesini büsbütün kuvvetlendirdi. Polis ikisine birden hitap ederek:

— Yürüyün karakola! diye haykırdı. Sığınaklarda aşk sahnelerine müsaade edilmediğini bilmiyor musunuz?

Robert, onları birbiri ile elele vermiş bir halde bulan polisin ne gibi bir şüpheye düşmüş olduğunu şimdi anlamıştı.

— Biz... diye söze başladı.

Fakat polis dinlemiyordu:

— Yürüyün diyorum size! Tehlike düdüğünden istifade ederek sığınaklara koşan aşıkaları biz çok gördük!

Karakolda komiserin huzuruna çıkmak için beklenirken içeride konuşulanlar Robert'in kulağına birer kurşun gibi işliyordu. Birisi:

— Haberiniz var mı? diyordu. Tom Maine'in katili otomobilden kaçmış. Otomobil bir başka otomobile çarpıp devrilinece katil, elleri kelepçeli olduğu halde polisin elinden anahtarları kapmış ve dışarı fırlamış...

Bunları duyunca Robert renkten renge girdi ve yan gözle kıza baktı: O da herhalde bunları işitmiş ve şimdi kendisinden şüphelenmiye başlamış olacaktı.

Ufak bir para cezasına çarptırılarak karakoldan çıktıkları zaman kız, karakolda konuşulanları işittiğini saklamadı. Fakat yaptığından pişman olmadığı, hattâ Robert'ten uzaklaşmak bile istemediğini anlaşıyordu. Bunun üzerine Robert ona, başından geçenleri anlattı ve kendisinin katil olmadığını söyledi.

Karakoldaki sorgu esnasında Robert'in kızın isminin Mary olduğunu ve telefon santralında çalıştığını öğrenmişti. Bu mütevazı ve iyi kalpli kıza çok beğeniyor, onunla tanıştığına memnun oluyordu. Fakat, zavallı kızcağızı da kendisile beraber tehlikeye atmaktan korkuyordu.

Bu düşünce ile ona:

— Size çok teşekkür ederim, Mary, artık ayrılmalıyız,

dediği zaman genç kızın hiç de bu fikirde olmadığını gördü.

Mary'nin dünyada kımsesi yoktu, yalnız Frank adında bir köpeği vardı ki onu da tehlike işareti verildiği zaman karanlıkta kaybetmişti.

Geceyi bir otelde geçirdikten sonra ertesi sabah otelin salonunda buluştular. Mary o geceki rüyalarını anlatmaya hazırlandığı zaman Robert:

— Bundan sonra rüya değil, hakikatle karşı karşıya geleceğiz, dedi. Birbirimizden ne kadar çabuk ayrılırsak o kadar iyi olur.

Mary yine ayrılmak niyetinde değildi. Aştan üstün tutabileceği yalnız bir şey vardı: Vazife! Ve bu, derhal yetişerek Robert'i kurtardı:

Yardımcı kadın teşkilâtında bir hastabakıcıya ihtiyaç vardı. Mary bu iş için yazılmakta tereddüt etmedi.

Ayrırlırlarken Robert:

— Vaziyetimi düzeltir düzeltmez sana telefon ederim, buluşuruz, diyordu.

Fakat buluşmak için vaziyetini düzeltmeyi bekliyemedi. Bu felâket arkadaşını ertesi sabah çalıştığı yerde görmeğe gitti.

Hastahaneye girdiği zaman Mary'yi, yaralı olarak getirdikleri bir kadının başı ucunda buldu.

Robert gözlerine inanamıyordu:

Yaralı kadın Marie Duval'den başkası değildi. Hastahane de onun, esrarengiz bir surette bir kurşun yediğini söylüyorlardı.

O zaman Robert Draper kendi macerası ile bu hâdise arasında bir bağlantı bulunduğunu sezer gibi oldu ve derhal şu neticeye vardı:

Tom'la beraber icat ettikleri yeni aleti tecrübe edenler arasında kundakçılar vardı. Bunlardan biri, aralarına arkadaş olarak girmiş bulunan Ronnel'di. Diğeri de Kermin olacaktı. Bunlar, icadı yabancı bir devlete satmak için, bu tecrübeyi akamete uğratmak istiyorlardı. Fakat ilk tecrübenin muvaffakiyetsizlikle neticelenmesi üzerine iki mucidin cesaretleri kırılmamış, uğraştıkları işe devam etmişlerdi. Bunun üzerine düşmanlar tek çare olarak onları ortadan kaldırmayı düşünmüşlerdi. Bu maksatla evvelâ Tom'u öldürmüşler, sonra da Robert'i katil olarak itham etmeyi ve idam sandalyasına sürüklemeyi kurmuşlardı. Bunun için de, Marie Duval'i alet olarak kullanmışlardı. Fakat sonradan, kızın hakikati ortaya çıkarmasından korkarak onu da ortadan kaldırmak istemişlerdi.

Ronnel'le Kermin tevkif edilip hapishaneye gönderilirken Mary ile Robert, saadet içindeki ilk buselerini taşıyorlardı. Mary'nin nihayet, bulduğu köpeği de bu saadetin tek şahidi olmuştu.

KİMLER KALDI?

Bu, sinemanın hem en acıklı, hem en enteresan hikâyesidir. Sesli filmin hangi tarihlerde keşfedildiğini biliyor musunuz Bu iş, 1926 yılı başlarında oldu. Fakat biz, bu keşiften daha evvelerine kısaca bir bakalım da sonra keşfe gelelim:

1920 yılından sonra bütün dünya sinemacılığında sessiz film, artık erişilebileceği yükselişin en son haddine varmış bulunuyordu. Sessiz film sahasında yeni bir buluş yapılamamış başlanmış mise en scene = mizansen tamamen teessüs etmiş ve iş artık ticaret sahasında rekabete dökülmüştü. 1921-1922-1923 yıllarında Amerikanın en kuvvetli iki film kumpanyası Paramount ile First National'dır. Bunlar, filmlerini sürebilmek için Amerikada mevcut sinema salonlarının üçte ikisine yakın bir kısmını satın alıyor ve çevirdikleri filmleri, kendi salonlarında oynatıyorlar. Hemen hemen rakipsiz bir haldedirler. Çünkü müstakil film kumpanyaları, filmlerini oynatacak salon bulamadıkları için ya çevirdikleri film sayısını gittikçe azaltıyor, yahut da tamamen ortalıktan siliniyorlar. Müstakillerden tutunabilen bir United Artists var.

Durum bu halde iken 1926 yılı buluyoruz. Fakat daha önceden, 1924 ten beri sesli film üzerinde araştırmalara başlanmış ve bilhassa radyodaki terakkilerini, filmi seslendirmekte büyük rolü olmuştur. Bir yandan Radio Corporation, öbür yandan Bell telefon kumpanyası, diğer taraftan da Western Electric kumpanyaları, harıl harıl, filmleri seslendirmek uğrunda uğraşıyorlardı. Sinemacılardan da bugünkü Fox şirketine adını vermiş olan William Fox bir mühendisi bu uğurda çalıştırıp duruyordu. İşte bu esnalarda ilk olarak telefon kumpanyası Vitaphone adını verdiği bir film seslendirme sistemi buldu. Hemen bu sistemin patentesi alındı ve şirket, derhal en kuvvetli film kumpanyalarına başvurarak yeni keşfi satmayı teklif etti. Lâkin en kuvvetli kumpanyalar; Paramount ve First National böyle bir keşfi ilgiye değer bulmadıklarını bildirdiler. Hattâ bizzat Şarlo bile gülererek sesli filmle alay etti. Kâşifler, bir hayli uğraşmadan sonra sesli film keşfini

Yukarıda sessiz film ölürken canını kurtarabilen Garbo ve sağda sesli filmin ilk ve meşhur yıldızlarından Jean Crawford.

satılmaktan tanıyamen ümitlerini keserek, boyunlarını büküp köşelerine çekildiler.. işte tam bu sırada ortaya Samuel Warner adlı bir adam çıktı. Samuel Warner üç kardeşile birlikte müstakil olarak filmciliğe başlamış ve tam 1922 yıllarına doğru kurduğu müesseseyi kökleştirmeye başladığı sırada Paramount ile First National Amerikanın birinci vizyon sinema salonlarını satın almaya başlayınca, kurduğu şirketin durumu çok kötüleşmişti. Bay Samuel'in sesli sinemaya, öteki sinemacılardan daha fazla bir alâka gösterebilecek zekâda olduğunu ummak belki de yersizdir. Fakat müessesenin tamamen çökeceğini görünce, denize düşen yılanı sarılır, kabilinden bu yeni keşfe yapıştı ve kimsenin alâkadar olmadığı bu keşfi ucuz düşürerek satın aldı. Sermayesi kalmamıştı. Bankalardan borç almak istedi. Büyük sinemacıların sermaye yatırmak istemediği bu keşfe, bankalar da alâka göstermediler. Pek az para bulabildi ve ancak kısa, basit sesli vodviller ve komediler çevirdi. Beri yandan sinemacılar da salonlarına, yeniden masraf edip sesli film makinesi koymak istemiyorlardı. Onlar da sesli filmi zorla kabullenebildiler. Derken münekkitler de sesli filme attı tuttu.. hâsılı sesli film, büyük mücadeleler içinde emeklerken, zavallı Samuel, yorgunluk ve keder içinde öldü gitti..

Fakat zaman, geriye kalan üç Warner kardeş için çalışıyordu. Radyo gittikçe yayılıyor, halk, ses dinlemeğe alıştıyordu. İşte bu sırada, 1927 de William Fox da

Movietone adını verdiği yeni bir seslendirme usulü ortaya atarak, sesli filmi propaganda etmeğe başladı. Elinde bulunan sinema salonlarına sesli film makineleri takıyor, halk daha ziyade sesli filme rağbet etmeğe başlıyordu. Bunun üzerine bütün sinemacılar, salonlarına sesli film makinesi takmaya mecbur oldular.

İlk ve müthiş rağbet gören sesli filmi yine Warner'ler çevirdi. Bu, Al Jolson'un «Caz şarkıcısı» filmiydi. Film müthiş rağbet gördü ve milyonlar kırdı. Kısa zamanda vaziyet değişti. Warner kardeşlerin elebaşısı Harry, Amerikanın en zengin adamlarından biri oluvermişti. William Fox'a gelince, o zamana kadar Amerikan sinemasının kiralı olan Zukor'u gölgede bırakmış, M. G. M. onun kontrolüne geçmiş, First National da Warner'lerin malı olmuştu. Ortada üç büyük şirket kalmıştı: Fox, Warners, Paramount.

Film ticareti sahası bu haldeyken artistler de tamamen alabura olmuşlardı. O zamana kadar adları dünyayı sarmış olan yıldızlar, birdenbire ve budalacası n a reddedilmeğe başlanmışlardı. Neler neler silinmedi? Ramon Novarro gibi bir jön-Arkası Zü u

— 5 —

«Bunu yapacak olsak, ilim çok kazanacak. Vollenbee mikroskobu 250.000 kutrunda olacak. 250.000, yani yarım milyon nerede, babanın mikroskopdaki 2000 nerede! O zaman ne olacak, biliyor musun?»

— Evet, hastalıklar hakkında yeni keşifler yapabileceksiniz.

— Biz değilsek bile başkaları yapabilecek. Bugün mevcudiyetlerini hissedip de göremediğimiz bakteri, virus gibi şeyleri, hattâ belki de atomları görebileceğiz.

Bir müddet konuşmadan geçti. Sabah olmak üzere idi. Tanyeri ağarmıya başlamıştı. Martilerin bağırsmaları duyuluyordu. Nihayet Clive sükûtu bozdu:

— Konuşmakla sabahı ettik, dedi.

Sonra döndü, kıza baktı. Saatlerdenberi ilk defa olarak bariz bir şekilde görebiliyordu. Prudence'in ne kadar güzel, ne kadar iyi bir kız olduğunu tekrar hatırlayarak gülümsedi.

Genç kız elini uzattı, Clive tuttu ve kalkmasına yardım etti. Prudence onun koluna girdi ve gece karanlıkta geçtikleri yerlerden aşağı inmiye başladılar. Kız döndü ve arkalarında kaybolan denize tekrar bir baktı. Sonra:

— Clive, dedi, konuştuğun için bilsen o kadar memnunum ki!

— Bir kere başladım, çenem bir türlü durmadı.

— Fakat ben çok memnunum konuştuğuna. Sonra sen de biraz açılmışsındır. İnsan içindekileri başkasına söyleirse hafifler.

Bunları söylerken hep denize bakıyordu. Sonra devam etti:

— Şimdi.. Artık.. Eminim: gideceksin.

— Yine mi başlıyorsun?

— Hayır, fakat düşüncemi söylüyorum. Anlattıklarının hepsini dinledim ve bütün bunlardan içime bir kanaat geldi ki, sen tekrar oraya gideceksin. Seni bir şey oraya sevkedecek.

— Ne sevkedecek?

— Sen bana yalnız bir tarafını anlattın. Halbuki sende iki ayrı şahsiyet var ki, birbirile ihtilâf halinde. Ben, hangi tarafın galebe çalacağını biliyorum. İçine gömmek, inkâr etmek istediğin taraf galip gelecek ve sen vazifene tekrar gideceksin.

Clive ağır ağır başını salladı:

— Hayır, dedi, gitmiyeceğim.

Ertesi sabah istasyonda, kızın bineceği treni beklerken güneş her tarafı tatlı bir parlaklıkla aydınlatıyordu.

Baş rolleri Tyrone Power ve Joan Fontaine taraflarından oynanan bu 20th Century Fox filminin mevzuu Eric Knight'ın «This Above All» adlı romanından alınmıştır.

Clive durmuş, ona öyle bakıyordu. Prudence, üniforması içinde ne kadar güzeldi! Şapkasının altındaki yüzü hatlarının bütün güzelliği ile gölgeleniyor, pek azı açıkta kalmış olan saçları güneşte altın gibi parlıyordu.

Gözlerindeki heyecanı da farketmemiş değildi.

— Hani mektepte ne öğrenmiştik? dedi. Şimdi tam onun sırası, Yaşasın İngiltere! Hurra!

Sonra elile kızın çenesini yukarı kaldırdı:

— Baş dik! Gözler ilerde! Unutma!

Prudence onun bu şakalarına hafifçe gülümsedi. Sonra, ciddi bir tavır alarak:

— Clive, dedi, dikkat et. Başına iş çıkarma. Nereye gideceksin? Ne yapacaksın?

— Söyledim ya: Bilmiyorum, daha bir karar vermedim. Elbette bir şey yapacağım.

— Peki ama, nereye gideceksin? Fazla paran var mı yanında?

O sırada tren büyük bir gürültü ile istasyona geldi ve Clive'in sözleri gürültü arasında kayboldu. Delikanlı, kızın kulağına doğru eğilerek bağırdı:

— Ben sana mektup yazarım.

— Ne zaman?

— İşler düzeldiği zaman.

Biraz sonra genç kız trene binmiş, pencereden sarkıyordu. Clive, onun uzattığı elini sıkarken:

— Kendini üzme, bak sana söyleyeyim, dedi. Üzmekten bir fayda çıkmaz. Demek böyle olacaktı ki böyle oldu. Senin inandıkların seni başka yere sevk ediyor, benim inandıklarım beni başka yere sürüklüyor. İşte mesele bundan ibaret. İkimiz de doğru hareket ediyoruz.

Prudence bir şey söylemek için ağzını açtı, fakat tren hareket etti, lâkirdisi ağzında kaldı. Clive onun iki elini birden kaldırdığını ve sonra ümitsiz bir halde aşağı indirdiğini gördü. Fazla durmadan geri döndü ve hızlı hızlı yürüyerek stasyondan uzaklaştı.

Yolda cebinden cüzdanını çıkardığı parasını saymaya başladı. İki isterlinle biraz da bozuk para vardı. Bunlar bitinceye kadar mesele yoktu. Karnını doyurur, yatacak yer bulur ve serbest dolaşabilirdi. Fakat parası bitince vaziyeti vahimleşecekti. İzini de o gece yarısında bitiyordu. Ondan sonra kaçak yaşaması lâzım gelecekti.

Bomboş sokaklardan, başını almış, gidiyor, gidiyordu. Biraz sonra şehir arkasında kalmıştı. Clive gözü alabilmesine devam ediyordu.

Yolun üstünde bir demiryolu köprüsü vardı. Köprünün altında bir nöbetçi bekliyordu. Bu nöbetçi karanlıkta bir aşağı bir yukarı dolaşıyor, kendisini boşlukta kaybolmuş gibi hissediyordu.

Bu sırada bir ayak sesi işitti. Yoldan birisi geliyordu. Vaziyet aldı ve sol ayağını ileri doğru uzatarak durdu. Gelen yaklaşıncaya:

— Dur! diye seslendi. Kimdir o?

Karanlıktan bir ses, cevap verdi:

— Arkadaş!

Er Davis, şaşırıldı. «Kimdir o?» sualine ilk defa olarak birisi, lâzım gelen cevabı vermişti. Herhalde bir subay falan olacaktı. Ayak sesleri kesilmişti. Gelen adam, ihtimalki durmuş, onun soracağı ikinci suali bekliyordu.

Nöbetçi:

— Gel bakalım, arkadaş, kim olduğunu isbat et, dedi.

Ve bekledi. Cevap yoktu. Yalnız, etrafın sessizliği içinde birtakım hafif hışırtılar işitiyordu ve karanlıkta bir gölgenin sıyrıldığını görür gibi oldu.

Daha yüksek bir sesle:

— Gel buraya! Kim olduğunu söyle! diye bağırdı.

Yine cevap yoktu. Nereye gitmişti? Biraz evvel yanına kadar yaklaştığı muhakkaktı. Sonra birdenbire nereye kaybolmuştu? Herhalde oralarda olacaktı. Belki tepeye doğru çıkıyordu.

Kimdi acaba bu? Düşman casusu mu? Yoksa bir düşman paraşütçüsü mü? Herhalde öyle olacaktı. Parolayı tam olarak söylediğine göre iyice hazırlanmış birisi idi muhakkak.

Şimdi ne yapacaktı? Ateş mi etseydi acaba? Fakat yok yere silâh patlatmak da olmazdı. Cığerlerini sonuna kadar şişirip nefes aldıktan sonra bağırdı.

Clive, nöbetçinin etrafına haber verdiğini işitince tepeye doğru daha hızlı çıkmaya başladı.

Sonra kendi kendine güldü: Sanki, içindeki ikinci bir benlik, ötekinin yaptığı mânasızlığa aşağılıyordu. Hakikaten gülmüş, hem acıklı, hem gülmüş bir hali vardı. Fakat, başka ne yapabilirdi ki!

Birdenbire kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı. Nöbetçi, yine sesleniyordu. Fakat, kalbi neye böyle göğsünden fırlıyacaktı gibi çarpıyor, boğazı boğulacaktı gibi kuruyordu?

Birdenbire ayağı bir yre değdi ve ellerile tutunduğu zaman, bir çit kenarında bulunduğunu anladı. Aynı zamanda burnuna koyun kokusu ve kulağına melemeler geldi. Bir ağıla girmiş olacaktı.

Biraz ilerleyince bir köpeğin havlaması ile durdu. Sağ tarafa doğru döndü ve bir iki adım atınca bir duvara çarptı. Canı acımişti. Fakat aynı zamanda müphem bir sevinç de duymuştu: Elile tuttuğu şey duvar, yani bir çatı altı idi. Artık boşluğun korkunçluğundan kurtulmuştu. Kendisine siper alacak, arkasına gizlenecek bir yer bulmuştu.

Köpeğin havlaması üzerine bir insan sesi duyuldu. Adam, köpeği susturmaya çalışıyordu. Birisi geliyordu! Bu his, Clive'i eskisinden daha büyük bir korku içine attı. Birisi geliyordu!

Nefes nefese koşmaya başladı ve cığerleri ağzına gelecektmiş gibi tıkanınca durdu.

Kendi kendine:

«Ve artık koşacak halim kalmadı.» diyordu. «Bir adım daha atarsam tıkanıp kalacağım.» Az mı yol yürümüştü ya. Son iki gün içinde en aşağı 25 - 30 kilometre aşmıştı.

Önüne yine bir çit çıktı. Üzerinden atladı. Kendisini yine bir yolda buldu. Evvelâ şarka doğru gitti. Sonra garba doğru yürüdü. Acaba ne tarafa gitseydi? Garba doğru gitmeyi tercih etti.

Ayaklarının artık sürünmeye başladığını farkedinceye kadar yürüdü. Sonra, yolun kenarına oturdu, pantolonunun paçalarını kıvrırdı. Eline kan bulaşmıştı. Parmaklarını tükürkleledi, bacağına kanyan yeri sildi.

Tekrar, işittiği bir sesle doğruldu. Gecenin sessizliği içinde, uzaktan uzağa boğuk bir gürültü geliyordu: Bir motosiklet sesi idi bu. Arkasından aynı şekilde birkaç

(Arkası var)

Sevgili okuyucular :

SİNEMAGAZİN'in bu sayısı, bazı teknik sebepler yüzünden epeyce bir gecikme ile çıktı. Fakat biz bu gecikmeye, bundan sonraki sayıların daha intizam'a ve her ayın birinde ve on beşinde çıkabilmesini temin için katlandık. Sizden de avnı şeyi rica ediyoruz. Kaldı ki SİNEMAGAZİN önümüzdeki ay üç sayı çıkmak suretile kaybettiği sayıyı telâfi edecektir.

Müzik Köşesi

Aşağıda Dorothy Lamour'la William Holden'in birlikte çevirdikleri «Filo Geliyor» «The Fleet Is Coming» filminden yeni bir şarkı sunuyoruz:

I'LL REMEMBER YOU

I'll remember you
You're the one who made my dreams come true.
I'll remember you
You're the one who said «I love you too. I de Didn't you know?»

I'll remember too
That distant bell
And stars that fell
Like rain out on the blue.
When my life is through
And the angels ask me to recall
The thrill of them all
I'll answer them
I'll remember, you.

KONUŞULUŞU

Ayl rimemb'e yû
Yu'r di uvan hu meyd may drimz kam trâ
Ayl rimemb'e yû
Yu'r di uvan hu seyd «Ay lov yu tû, ay dû» Didnt yu no?
Ayl rimemb'e tû
Det distent bel
End stâ'z det fel
Layk reyn avt an de blû
Huen may layf iz tru
And di ênc'elz ask me tu rikol
De tril av dem ol
Ayl ans'ê dem
Ayl rimemb'e yû.

TÜRKÇESİ

Seni unutmıyacağım
Sen benim rüyalarımı hakikat yaparsın.
Seni unutmıyacağım
Sen bana: «Ben de seni seviyorum, sahiden seviyorum, bilmiyor mu idin?» diyensin.
Unutmıyacağım
Uzaktaki çan seslerini
Mavi gökyüzü üzerine yağmur gibi düşen yıldızları
Ve ömrüm geçip bitince
Melekler sordukları zaman:
«En büyük heyecan ne?» diye
Şu cevabı vereceğim:
Seni unutmıyacağım.

Küçük haberler :

■ Hollywood'dan haber verildiğine göre George Montgomery ile Orson Welles, sevgililerini deşış tokuş etmişlerdir. Birincisi son zamanlarda, boyuna Rita Hayworth'la, ikincisi de Dolores del Rio ile gezip tozuyordu. Şimdi George Dolores'ten ayrılmaz olmuştur. Orson Welles ile Rita Haywor'h'un ise evlendikleri bile söyleniyor. İhtiyatla telâkki ediniz.

■ Betty Grable «Coney Island» filminde dört nükemmel şarkı söylüyor: «Take It From There», «Beautiful Coney Island», «Miss Lulu From Louisville» ve «There's Danger in a Dance».

Mayolu Kızlar

Dikkat etmişse, birçok filmlerin değişik yerlerinde ve çok kere hiç lüzumu yokken, mayolu, mayosuz, fakat herhalde vücudünün hatlarını belli eden ince esvaplar giyinmiş birtakım genç kızlar belirir. Bunların, filmin mevzuu ile alakaları sıfır olduğu için

belirlişleriyle kayboluşları, bir kaideye, hattâ mantığa bağlanamaz. Geldikleri gibi giderler ve film devam eder.. vakti olan şöyle düşünebilir: «O plâj sahnesine ne lüzum vardı?». Doğrudur da. Bu günün seyircisi için filmin mevzuu, yapısı, sahneye konusu ve oynanışı mühimdir. Yoksa arasında tuz, biber veya baharat kabilinden bir plâj sahnesi varmış.. plâjin kendisini gören adam, filminden mi hoşlanacak?

Fakat siz bana diyebilirsiniz ki: «Peki amma böyle bir sahnenin lüzumu olmasa, rejisör onu oraya koyar mıydı?». Ben de size derim ki: «Rejisörün her koyduğunu lüzumlu addetmeğe mecbur değiliz! bir filmin muhtelif memleketlerde nasıl değişik değişik montajlarla oynadığını görürseniz, siz de rejisörün nihayet bir insan olduğunu unutmazsınız!».

Maksadım rejisörleri tenkit etmek değil. Seyirciye mayolu ve çıplak kızlar sunulmasının ne zaman başladığını ve kimin icadı olduğunu anlatmak istiyorum.

Amerikalıların (Bathing Girls = Yıkanan Kızlar) adını verdikleri bu sahnelerin filmlerde kullanılması, hemen hemen sinemanın keşfi kadar eskidir. Bilirsiniz ki

bir tesadüf eseri olarak sinema, Fransa ve Amerikada hemen aynı zamanlarda keşfedildi. Fakat film yapıcılığı sahasında en ileride gidenler, önce Fransızlardı. Fransız filmcileri arasında Méliès adlı bir tanesi vardı, ki birçok sinema hilelerini bulan o olduğu gibi, bugünkü film tekniğinin esasını koyan da yarı yarıya odur. İşte bu mayolu kızlar sahnelerini de ilk önce Méliès çekmeğe başlamıştı ve bu çeşit ilk filmler 1909 - 1910 yıllarında ortaya çıkmıştı. Fakat sonradan büyük dramalar çevirmek merakına düşen Fransızlar, bu filmleri unuttular. Aradan zaman geçti. Fransız filmciliği yavaş yavaş gerilerken, Amerikan filmciliği ön safa geçmeğe başladı ve bu sıralarda.. Amerikada, ortaya Mac Sennett adlı bir adam çıktı.

Mac Sennett, sinema ile uğraşmadan önce canbazhanelerde çalışırdı. Filmciliğe başlarken de, canbazhanelerin palyaçuluklarını, maskaralıklarını filme sokmak fikrile işe girişmişti. Yıllarca seyircileri kahkahadan kırıp geçirmiş olan birçok kısa komediler çevirdi. Bu komedilerde artistler, birbirlerinin suratlarına kremalı pastalar savurur, başlarından aşağıya kovalarla su dökerdi. Bu da yetmez, birtakım film hileleriyle, bir adam elli metre havaya sıçrar, kuşlar gibi göklerde uçar, hırsızları takip eden otomobiller yıldırım süratle giderken zıkkınlara duverirlerdi.

Sonradan meşhur olan bir sürü komiklerini keşfedip ortaya çıkararak da Mac Sennett oldu. Bu keşifler arasında en meşhurları: Mac Swain, Fred Mace, Mabel Norman ve Fatty adile oynayan şişman Roscoe Arbuckle dir. Sonra Picratt adı altında oynayan All-St-John ve Ben Turpin, bunlardan başka Gloria Swanson da Mac Sennett'in meşhur ettiği kimselerdir. Lâkin bu

Universal'in yeni artistlerinden Louise Albritton bu resmini niçin şortla çektiymiş? Bunun cevabını, bu yazıda bulacaksınız.

adamın en büyük keşfi, hiç şüphesiz, bugünün meşhur Şarlosu, Charlie Chaplin oldu.

Gloria Swanson, mayolu kızlar komedilerinde çalışmak için angaje edilmişti. Mayolu kızlar diyoruz amma, o zamanki mayoların bugünkülerle alakası bile yoktu. Mayodan görünen şey, kadının ellerile ayaklarından ibaretti. Bu, gûya baharlı filmlerde, kızlar, plajda ayaklarını, suya daldırır, ritmik jestlerle yıkar ve bu kadar bir serbestlik, seyircilerin hoşuna giderdi.

Fakat aradan zaman geçince, o vakitlerin en meşhur rejisörü David Ward Griffith'in yanında muavinlik ederken yavaş yavaş kendi başına filmler çevirmeğe başlayan Cecil B. de Mille adlı genç bir rejisör, Mac Sennett'in bu buluşlarında biraz daha ileriye gitmeği düşündü. Madem ki seyirciler bu çeşit filmlere rağbet ediyorlardı. O halde, nisbeten dekolte giyinmiş kahramanları, salon filmlerinde ortaya çıkarmak suretile iyi bir tesir yapmanın imkânı var, demekti. De Mille, bu düşüncesini yavaş yavaş tatbik mevkiine koymıya başlayınca, bugün artık adı unutulmuş olan Sex-appeal'e giden ilk adımlar da atılmış oluyordu. İş, yalnız bunda da kalmıyordu. Orta halli seyircilerin özlediği zenginlik, şıklık ve kibar muhitlerin sinemaya grmesine de De Mille sebep oldu. Fakat De Mille'in icadı, kısa zamanda Hollywood'un başınış belâ kesildi. Bazı filmciler, De Mille'in keşfettiği vamp ve Sex-appeal sahasında o kadar ileriye gittiler, ki Amerikan papazları ve kadın cemiyetleri müthiş bir gürültü kopardılar. Gazeteler de halkın düşüncesine tercüman olarak Hollywood sinemaclarına alıp tutmıya başladı. Nihayet hükümet, işe karışmıya mecbur kaldı ve Hollywood'a bir ahlâk diktatörü tayin edilerek, sıkı bir ahlâk nizamnamesi tertip edildi.

Bu mücadeleyi takip eden dört beş sene, bütün Amerikan filmlerinden Sexappeal'in, vampun, bilmem nenin birdenbire, süngerle silinmiş gibi or-

Soldan sıra ile: Ellen Drew, Mary Martin, Constance Moore ve aşağıda Jean Parker'in mayolu pozlarının filmlere girmesi, rejisör Cecil B. de Mille'in keşfettiği Sex-appeal modasının zaman zaman geri tepmesinin bir neticesidir.

(Foto: Paramount)

tadan kalkivermiş olması ve kupkuru ahlâki ve puritain filmler çevrilmesile geçti.

Bugün, mayolu kızlara zaman zaman tekrar dönülüyorsa, bunun sebebi, seyircinin muhakkak bu çeşit filmleri istemesi değil, sinemacılardan, eski alışkanlıkla, bazı bazı böyle tuzu, biberi, baharatı fazla filmler çevirmeden edememeleridir.

Çünkü bir yandan da sansürün eski şiddeti kalmamış bulunuyor. Daha doğrusu zamanla Amerikalılar, ahlâksızlık addedilen şeylerin muvazeneli bir seyirci kütlesi üzerinde hiç de umulan kötü tesirleri yapamadığını keşfetmiş bulunuyorlar. Meselâ bir zamanlar, Amerikada da kovboy filmlerine atar tutarlardı. Halbuki sonradan bu filmlerin, genâliğe şahsî teşebbüs, dürüstlük ve kanuna itaat telkin ettiği görüldü ve Amerika Maarif Nezareti bu filmleri, halk terbiyesi vasıtalarının başına geçirmekte gecikmedi.

Bu itibarla mayolu kızlar da, filmin mevzu bakımından umumî ahlâkı yaralar ve seyircilere kötü şeyler telkin eder mahiyette olmadıkça Amerikan sansürünün gadabına uğramıyor.

Sevmesini Bilenler

(8 inci sahifeden devam)

Yazımızı bitirmeden önce, geçenlerde ölen John Barrymore'la sinemanın en meşhur erkek yıldızı olmuş olan Rudolph Valentino'ya «Seni seviyorum!» sözünü söylemekte hâlâ rakip çıkamamış olduğunu Amerikan muharrirlerinden Carlisle Jones, acı acı şikâyet ederek söylüyor.. bizim dikkat gözümüze çarpan nokta, bu yazıda hulâsa ettiğimiz bu makalede Tyrone Power, Robert Taylor ve Bob Hope'dan bahsedilmeyişi oldu. Belki de Tyrone'la, Taylor bu işin orta derecede ustalarıdır.. halbuki Bob Hope'un hususi hayatında «Seni seviyorum» u çok bol ve çok kolay söylediğini anlata anlata bitiremiyorlar.. Hollywood'da şimdi ondan keskin çapkın yokmuş..

Rita Hayworth

(13 üncü sahifeden devam)

boy filmleri, Human Cargo; Under the Pampas Moon; Çarli Çan Mısırdı; Paddy O'Day; Trouble in Texas; Old Louisiana..

Bir gün rejisör Howard Hawks kendisine «Only Angels Have Wings» filminde büyükçe bir rol teklif ediyor. Bu filmde, Rita çok muvaffak olmuştu. O kadar, ki bütün film münakkitleri, kendisini elbirliğiyle alkışlamışlardı. Bu rol vamp rolüydü. Aynı şekilde, fakat daha mükemmel bir vamp rolünü de sonradan Tyrone Power'le beraber «Kanlı meydan» da başardı. Bu filmi «The Lady in Question» takip etti. Burada Glenn Ford ve Brian Aherne ile birlikte oynuyordu. Sonra Douglas Ir'la «Angels over Broodway» filmi çevirdi. Bunu da «Susan an God» filmi takip etti, ki bunda da Joan Crawford ve Fredric March' la beraber oynuyordu. Bundan sonra çevirdiği film «Kanlı Meydan» dır. Böylece hemen bütün film şirketleri hesabına film çevirmiş oluyordu. Artık Columbia, nisbeten ucuza ayağını bağladığı bu yıldızı, başka kumpanyalara, avuç dolusu paraya kiraliyordu. Rita, artık meşhurdü.. Fox hesabına Victor Mature'le beraber çevirdiği «My Gal Sal» filminden sonra Rita'nın sanat hayatında bir dönüm noktası başladı.

Ginger Rogers'ten ayrılan Fred Astaire, Joan Fontaine, Paulette Goddard ve Eleanor Powell ile filmler çevirmiş, fakat bu filmlerin hiç biri, Ginger'le çevirdikleri kadar tutulmamıştı. Sinemacılar, Fred Astaire'in karşısına Rita Hayworth'u çıkarmayı düşündüler. Fakat önceleri Rita, step dansı bilmez sanıldı ve senaryo, Rita gibi bir İspanyol dansözüne uygun olarak baştan aşağıya fantezi danslarla süslendi. Halbuki Rita çoktanberi Fox'un meşhur dans hocası Hermes Pan'dan günde beş saat step dersini alıyordu. «You 'll never get rich» adını taşıyan bu film, çevrilmeğe başlandığı zaman Rita'nın mükemmel bir stepçi olduğunu gören Fred, derhal senaryoya step parçaları da ilâve ettirdi.

İşte zor bir yükseliş böyle başlamıştı ve böyle gidiyor..

Kimler Kaldı ?

(21 inci sahifeden devam)

prömiye, birden yok oluverdi. Norma Shearer'in sesi, sesli filme uymuyor, dendi. Gloria Swanson, bir Clara Bow, bir Billie Dow ve daha bir çokları... Stüdyolardan âdeta kovuldu.. ve bütün bu kargaşalıktan artakanlar arasında Wallace Berry, Barrymore kardeşler ve Greta Garbo gibi bir iki nadir kimse oldu.. Neden? Onların sesi daha mı güzeldi? Hayır.. sadece daha şanslıydılar da ondan..

Ve o zamana kadar kimsenin bilmediği bir figüran: Lucille La Sœur, bugünkü adıyla Joan Crawford, bir yıldız oluverdi. Kötü filmlerde figüranlık yapan bir Clark Gable, birden parladı.

- 1 Rita Hayworth
 - 2 Betty Grable
 - 3 Robert Taylor
 - 4 Joan Bennett
 - 5 Charles Boyer
 - 6 Ingrid Bergman
 - 7 John Payne
 - 8 Ann Sheridan
 - 9 Gene Tierney
 - 10 Hedy Lamarr
 - 11 Linda Darnel
 - 12 Victor Mature
 - 13 Manu Montez
 - 14 Laurence Olivier
 - 15 Judy Garland
 - 16 Johnny Weismuller
- İşmdilik bu on alt
artistin parlak foto-
larını almak istiyen-
ler beheri için posta
parasile beraber 56
kuruşluk posta pulu-
nu Sinemagazın foto
servisi adresine gön-
dermelidirler.

Hollywood Mektupları

(11 inci sahifeden devam)

temsiller veriyor. Üç aylık bir temsil devresinden sonra tekrar Hollywood'a gelerek Universal hesabına bir film çevirecek. Çevireceği filmin adını söylersem gayet enteresan bulacaksınız: Bu film «Operadaki Hayalet» tir. Vaktiyle Lon Chaney tarafından çevrilmiş olan bu filmdeki korkunç rolü, şimdi Chaney'in oğlu yapıyor. Opera şarkıcısı rolünü dilber Susanna Foster yapacak. Onun aşıkı rolünü de Nelson Eddy oynuyor. Vaktiyle Nelson'un rolünü Norman Kerry yapmıştı. Susanna Foster'in rolünü de Mary Philip'in yapıyordu. Bu film, çok alâka uyandıracığa benziyor.

CAN YOLDAŞI

A. S. A. (Arnavutköy) — 1, 3, 4, 6 ve 8 nci usûlleri size tatbik ettiği halde, siz hâlâ emlin görünüyorsunuz. Ohalde sanırım ki zavallı kızcağz size 9 ve 10 uncu metodları da tatbik edecek. Belki ondan sonra, onun sizi sevmediğini anlayacaksınız. Biraz geç anlayacaksınız ama esnaslı olacak.

V. Parsan (İzmir) — Artık deniz mevsimi geçti ama bu tavsiyeyi size, gelecek yıl için yapıyorum. Deniz ve güneş banyosunda çok kalmayınız. Azdan başlayarak, hergün bir miktar güneşte durursanız, okadar özlediğiniz o esmerliği elde edersiniz. İyi mi?

F. Kulahtaş (Karabük) — Jon Hall'ün adresi:

Universal Pictures
Universal City
California — U. S. A.

Clark Gable'ın adresi, şimdiki halde orduda vazife almış olması dolayısıyla malûm değil...

Y. Çağlak (İzmir) — Demek sizden, kendisini kaçırmamanızı istedi. Siz kaçırmayınca kızıp mektubu kesti ha!.. Bana kalırsa siz de onunla alâkayı kesin daha iyi. Baksanıza, dediği şeyi yapmaya kalkarsanız sonra kanuna aykırı hareket etmiş olacaksınız. Lâkin ne bayanmış? İllâki kaçırılmak istiyor.. Mâthîş şey!

A. Selman (Antalya) — Sine-magazın hakkındaki tebriklerinize teşekkür ederim. İsteddiğiniz şarkıları yazınız.

N. Tanık (Beyoğlu) — June Duprez, şimdiki halde İngiltereye döndü ve orada çalışıyor. Veronica Lake'in gözleri mavi renktedir. Alice Faye'in yeni filmleri var. Öteki artist hakkında malûmatım biraz noksan, tamamlayınca cevap veririm.

Uçak (İstanbul) — Eğer adınız gibi uçarıysanız yandı size çantanlar.. Doğrusu onun resimleri vermeyişini çok münasebetsiz bu-

luyorum. İş bu raddeye gelince, zorla güzellik olmaz sözünü hatırlaması lâzımdı. Mamâih fazla üstüne düşmeyiniz. Aksi halde onun istediği olacak ve resimler bahanesile tekrar sizinle konuşabilecek... Çünkü gayesi o... Bilmem belki de bu arada barıştınız.

V. Tosalı (Antakya) — Geçen sayıdan itibaren film şarkılarının Türkçelerini ve okunuş tarzlarını vermeğe başladık. Çünkü sizin gibi okuyucularımız ısrarla istedikler. Biz de onların arzusuna uyarak eski düşüncemizi değiştirdik. Selâm.

S. Y. (İstanbul) — Siz de başkaları gibi yapınız. Başkaları ne yapıyorlar diye sorarsanız cevap şu: Ya ana babalarının sözünü dinliyor ve erkekle evlenmiyorlar, yahut ta dinlemiyor ve evleniyorlar.. Her iki tarzda da bah-tiyar olanlar ve ömürlerinin sonuna kadar mesut yaşayanlar görüldüğü gibi, bahtiyar olamayıp ayrılanlar da görülmüştür. Bu işte size, kesin bir tavsiyede bulunmaya imkân yok. Olması için, sizi de onu da çok iyi tanımak lâzım. Bu da mümkün olmadığına göre...

K. Çavdar (Adana) — En meşhur erkek yıldızları benim kadar siz de bilirsiniz. Hangi sinema meraklısı böyle birşeyi bilmez ki... Onun için birinci sualinize cevap veremeyeceğim. İkinci sualinize gelince: Askere giden sinema yıldızlarından bir çoğu, izin alıyor ve mezuniyetleri esnasında film çevirebiliyorlar. Tyrone Power ve Robert Taylor böyle yaptılar. Üçüncü sualinize cevap olarak böyle birşey varıt olmadığını bizim sırasıyle her artisten bahsettiğimizi söyleyeceğim.

Suzan P. (İstanbul) — 50 — 18 = 82. İşte sizin aşk meselesin, şu basit hesap meselesinde hal oluyor. Gönül bu işine karışmağa gelmez ama 50 yaşında bir erke-

ği seven bir genç kız, herhalde dul kalmıya şimdiden karar vermiş demektir. Bahtsız bir yol seçmişsiniz. Evvelâ işin burasını tenkit edeyim. Sonra gelelim mektubu nasıl yazdırtmak lâzım geldiğine: Ona mektubu yazınız ve size bir talip çıktığını, ailenizin sizi vermek istediğini bildiriniz. Yine cevap gelmezse, artık size alâkası yok demektir. 50 Yaşında bir adam çılgınca sevebileceğine ve hareketlerinde biraz mantık aramak icap ettiğine göre eğer size mektup yazmıyorsa, yaptığı işin doğru olmadığını ve 18 yaşında bir kızla mesut olamayacağını. Tanrıya şükür anlamış demektir. Ohalde yakayı neuz kurtardınız..

A. Ş. B. (Aydın) — Dantelle Durrieux, şimdiki halde Fransada çalışıyor. Adresini elde etmek gayet müşkül. Deanna Durbin'in adresi şudur:

Universal Pictures
Universal City, Calif.
U. S. A.

Diğer suallerinizi anlıyamadım.

M. G. A. (Yenişehir) — Sine-magazın ikinci sayısı adresinize yollandı. Birinci sayı basılıyor. Basılınca o da gönderilecek. Diğer meseleye gelince: Bu işte bir hayli acemice hareket etmişsiniz. O seyahatten döndüğü zaman üstüne düşmeniz ve alâkadar olmanız lâzımdı. Alâkasız görünmeniz, izleti nefisini kırmış olacak. Hele sonradan bir arkadaşına mektup yazarak vaziyeti anlatmanız daha büyük bir hata.. Çünkü genç kızlar, böyle meseleleri en samimi arkadaşlarına bile nadir açarlar. Sizin için bir şans veya vaziyetin normal inkişafını beklemekten başka çare yok.

SINEMAGAZİN · Şimdiki ayda iki defa çıkar, sinema, tiyatro, moda ve salon rövasu.

Sahip ve Umumi Nakliyat Müdürü
E. R. UZMAN

İDARESİ: Ebussuut caddesi No.67
Sirkeci - İstanbul

ABONE

Yıllık 26 sayı - 650 kuruş
6 aylık 13 sayı - 325 kuruş

Sayıları her yerde 25 kuruş

Sinemagazin

sinematek.tv

GEORGE BRENT
Foto: Warner Bros.

SAYI: 6
CILT: 1
25
Krs.